



## Συλλογή της Νομολογίας

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ  
NILLO JÄÄSKINEN  
της 10ης Ιουλίου 2014<sup>1</sup>

**Υπόθεση C-212/13**

**František Ryneš**

**κατά**

**Úřad pro ochranu osobních údajů**

[αίτηση του Nejvyšší správní soud (Τσεχική Δημοκρατία)

για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως]

«Προσέγγιση των νομοθεσιών — Επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα — Οδηγία 95/46/ΕΚ — Πεδίο εφαρμογής — Παρεκκλίσεις — Άρθρο 3, παράγραφος 2 — Έννοια των “αποκλειστικά προσωπικών ή οικιακών δραστηριοτήτων” — Μαγνητοσκόπηση, μέσω κάμερας ασφαλείας, της εισόδου της οικίας του προσώπου που χρησιμοποιεί το σύστημα μαγνητοσκόπησης, του δημόσιου χώρου, καθώς και της προσβάσεως σε γειτονική οικία»

### I – Εισαγωγή

1. Η οδηγία 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών<sup>2</sup>, διέπει σε μεγάλο βαθμό τον τομέα αυτόν. Εντούτοις, κατά το άρθρο της 3, παράγραφος 2, δεύτερη περίπτωση, η εν λόγω οδηγία δεν εφαρμόζεται στην επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα «η οποία πραγματοποιείται από φυσικό πρόσωπο στο πλαίσιο *αποκλειστικά* προσωπικών ή οικιακών δραστηριοτήτων»<sup>3</sup>.

2. Το Nejvyšší správní soud (Ανώτατο διοικητικό δικαστήριο, Τσεχική Δημοκρατία) ερωτά το Δικαστήριο σε σχέση με την ερμηνεία της εξαιρέσεως αυτής στο πλαίσιο διαφοράς μεταξύ του František Ryneš και του Úřad pro ochranu osobních údajů (Γραφείου για την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, στο εξής: Γραφείο), που έχει ως αντικείμενο απόφαση με την οποία το εν λόγω Γραφείο διαπίστωσε ότι ο F. Ryneš, τοποθετώντας κάτω από το γείσο της στέγης της οικίας του κάμερα ασφαλείας η οποία κατέγραφε όχι μόνον την οικία του, αλλά και τη δημόσια οδό και την απέναντι οικία, παρέβη πλειστάκις τη νομοθεσία περί προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.

3. Εξ όσων γνωρίζω, το Δικαστήριο ουδέποτε κλήθηκε να αποφανθεί επί διαφοράς στο πλαίσιο της οποίας διαπιστώθηκε ότι συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις εφαρμογής του άρθρου 3, παράγραφος 2, δεύτερη περίπτωση, της οδηγίας 95/46, μολοντί η δυνατότητα εφαρμογής αυτής της ρυθμίσεως έχει προβληθεί, μεταξύ άλλων, στην υπόθεση Lindqvist<sup>4</sup>. Λαμβανομένης υπόψη της προσεγγίσεως επί της

1 — Γλώσσα του πρωτοτύπου: η γαλλική.

2 — ΕΕ L 281, σ. 31.

3 — Η υπογράμμιση δική μου.

4 — C-101/01, EU:C:2003:596.

οποίας στηρίζεται η νομολογία του Δικαστηρίου, και ιδίως οι πρόσφατες αποφάσεις Digital Rights Ireland και Seitlinger κ.λπ.<sup>5</sup> καθώς και Google Spain και Google<sup>6</sup>, οι οποίες αναγνωρίζουν υπέρτερη ισχύ στο θεμελιώδες δικαίωμα της προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, θα προτείνουν με τις παρούσες προτάσεις να θεωρηθεί ότι η εν λόγω εξαίρεση δεν καλύπτει καταστάσεις όπως είναι αυτές που αποτελούν το αντικείμενο της υπό κρίση υποθέσεως και ότι, ως εκ τούτου, η οδηγία 95/46 εφαρμόζεται.

4. Πρέπει να τονιστεί ότι το κατά πόσον οι δραστηριότητες του F. Ryneš «προκειμένου να προστατεύσει τα αγαθά, την υγεία και τη ζωή των ιδιοκτητών της οικίας» εμπίπτουν ή όχι στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 95/46 ουδόλως επηρεάζει, θεωρητικώς, τη δυνατότητα να προβαίνει σε μια τέτοια παρακολούθηση. Το μόνο αντικείμενο της υπό κρίση υποθέσεως είναι να διευκρινιστεί ποιο είναι το νομικό πλαίσιο που εφαρμόζεται συναφώς.

## II – Νομικό πλαίσιο

### A – Το δίκαιο της Ένωσης

5. Το άρθρο 7 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης ορίζει ότι «[κ]άθε πρόσωπο έχει δικαίωμα στο σεβασμό της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής του, της κατοικίας του και των επικοινωνιών του».

6. Κατά το άρθρο 8, παράγραφος 1, του Χάρτη, «[κ]άθε πρόσωπο έχει δικαίωμα προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που το αφορούν». Οι παράγραφοί του 2 και 3 δίδουν τις ακόλουθες διευκρινίσεις:

«2. Η επεξεργασία αυτών των δεδομένων [προσωπικού χαρακτήρα] πρέπει να γίνεται νομίμως, για καθορισμένους σκοπούς και με βάση τη συγκατάθεση του ενδιαφερομένου ή για άλλους θεμιτούς λόγους που προβλέπονται από τον νόμο. Κάθε πρόσωπο δικαιούται να έχει πρόσβαση στα συλλεγμένα δεδομένα που το αφορούν και να επιτυγχάνει τη διόρθωσή τους.

3. Ο σεβασμός των κανόνων αυτών υπόκειται στον έλεγχο ανεξάρτητης αρχής.»<sup>7</sup>

7. Οι αιτιολογικές σκέψεις 12 και 16 της οδηγίας 95/46 έχουν ως εξής:

«(12) [...] πρέπει να εξαιρούνται οι επεξεργασίες που εκτελούνται από φυσικό πρόσωπο για την άσκηση αποκλειστικά προσωπικών ή οικιακών δραστηριοτήτων, όπως οι επεξεργασίες οι σχετικές με την αλληλογραφία και την τήρηση καταλόγων διευθύνσεων,

(16) [...] ότι οι επεξεργασίες δεδομένων ήχου και εικόνας, όπως και της παρακολούθησης μέσω βίντεο, δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας εφόσον εκτελούνται για λόγους δημόσιας ασφάλειας, άμυνας, ασφαλείας του κράτους ή για την άσκηση ποινικών αρμοδιοτήτων ή άλλων δραστηριοτήτων που δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του κοινοτικού δικαίου».

5 — C-293/12 και C-594/12, EU:C:2014:238.

6 — C-131/12, EU:C:2014:317.

7 — Βάσει των επεξηγήσεων επί του άρθρου αυτού, τούτο «βασίστηκε στο άρθρο 286 της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και στην [οδηγία 95/46], καθώς και στο άρθρο 8 της ΕΣΔΑ και στη Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης για την προστασία των προσώπων έναντι της αυτοματοποιημένης επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα της 28ης Ιανουαρίου 1981, η οποία έχει κυρωθεί από όλα τα κράτη μέλη».

8. Το άρθρο 3 της οδηγίας, το οποίο επιγράφεται «Πεδίο εφαρμογής», ορίζει:

«1. Οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας εφαρμόζονται στην αυτοματοποιημένη, εν όλω ή εν μέρει, επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, καθώς και στη μη αυτοματοποιημένη επεξεργασία τέτοιων δεδομένων που περιλαμβάνονται ή πρόκειται να περιληφθούν σε αρχείο.

2. Οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας δεν εφαρμόζονται στην επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα:

- η οποία πραγματοποιείται στο πλαίσιο δραστηριοτήτων που δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του κοινοτικού δικαίου, όπως οι δραστηριότητες που προβλέπονται στις διατάξεις των τίτλων V και VI της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση και, εν πάση περιπτώσει, στην επεξεργασία δεδομένων που αφορά τη δημόσια ασφάλεια, την εθνική άμυνα, την ασφάλεια του κράτους (συμπεριλαμβανομένης και της οικονομικής ευημερίας του, εφόσον η επεξεργασία αυτή συνδέεται με θέματα ασφάλειας του κράτους) και τις δραστηριότητες του κράτους σε τομείς του ποινικού δικαίου,
- η οποία πραγματοποιείται από φυσικό πρόσωπο στο πλαίσιο αποκλειστικά προσωπικών ή οικιακών δραστηριοτήτων.»

#### B – Η τσεχική νομοθεσία

9. Το άρθρο 3, παράγραφος 3, του νόμου 101/2000 Sb., σχετικά με την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και την τροποποίηση ορισμένων νόμων (στο εξής: νόμος 101/2000), προβλέπει:

«ο παρών νόμος δεν εφαρμόζεται επί της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα η οποία πραγματοποιείται από φυσικό πρόσωπο αποκλειστικά για προσωπική χρήση».

10. Βάσει του άρθρου 5, παράγραφος 2, στοιχείο ε, του εν λόγω νόμου, η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα δεν είναι, κατ' αρχήν, δυνατή παρά μόνο με τη συγκατάθεση του ενδιαφερομένου. Ελλείψει τέτοιας συγκαταθέσεως, η εν λόγω επεξεργασία μπορεί να λάβει χώρα εάν είναι αναγκαία για την προστασία των προστατευόμενων από τον νόμο δικαιωμάτων και συμφερόντων του υπευθύνου της επεξεργασίας, του αποδέκτη ή άλλου ενδιαφερομένου. Εντούτοις, η επεξεργασία αυτή δεν πρέπει να θίγει το δικαίωμα του ενδιαφερομένου στον σεβασμό της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής του.

11. Το άρθρο 44, παράγραφος 2, του ανωτέρω νόμου διέπει την ευθύνη του υπευθύνου της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, ο οποίος διαπράττει παράβαση οσάκις επεξεργάζεται δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα χωρίς τη συγκατάθεση του ενδιαφερομένου, οσάκις δεν παρέχει στον ενδιαφερόμενο τις κρίσιμες πληροφορίες και οσάκις δεν τηρεί την υποχρέωση της ανακοινώσεως στην αρμόδια αρχή.

#### III – Η διαφορά της κύριας δίκης, το προδικαστικό ερώτημα και η διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου

12. Κατά την περίοδο από 5 Οκτωβρίου 2007 έως 11 Απριλίου 2008, ο F. Ryneš χρησιμοποιούσε κάμερα τοποθετηθείσα κάτω από το γείσο της στέγης της οικίας του. Η κάμερα αυτή ήταν στερεωμένη, χωρίς δυνατότητα περιστροφής, και μαγνητοσκοπούσε την είσοδο της οικίας του, τη δημόσια οδό καθώς και την είσοδο της απέναντι οικίας. Το σύστημα παρείχε μόνο τη δυνατότητα καταγραφής, η οποία αποθηκευόταν σε μηχανισμό μαγνητοσκοπήσεως συνεχούς ροής, ήτοι σε σκληρό

δίσκο. Απαξ η μέγιστη χωρητικότητά του εξαντλείτο, διέγραφε την υπάρχουσα καταγραφή προκειμένου να υπάρξει χώρος για νέες καταγραφές. Ο μηχανισμός καταγραφής δεν διέθετε οθόνη, οπότε δεν υπήρχε δυνατότητα άμεσης επισκοπήσεως σε πραγματικό χρόνο. Μόνον ο F. Ryneš είχε άμεση πρόσβαση στο σύστημα και στα καταγεγραμμένα δεδομένα.

13. Το αιτούν δικαστήριο επισημαίνει ότι ο μόνος λόγος για τη χρήση της κάμερας αυτής από τον F. Ryneš ήταν η προστασία των αγαθών, της υγείας και της ζωής του, καθώς και της οικογενείας του. Συγκεκριμένα, τόσο ο ίδιος όσο και η οικογένεια του υπήρξαν θύματα επιθέσεων επί σειρά ετών από άγνωστο πρόσωπο το οποίο δεν κατέστη δυνατό να ταυτοποιηθεί. Περαιτέρω, μεταξύ 2005 και 2007 σημειώθηκαν επανειλημμένως επιθέσεις με θραύση των υαλοπινάκων των παραθύρων της ανήκουσας στη σύζυγό του οικίας.

14. Τη νύχτα της 6ης προς 7η Οκτωβρίου 2007, βλήμα ριφθέν από σφενδόνη έθραυσε υαλοπίνακα της οικίας του F. Ryneš. Χάρis στο επίμαχο σύστημα παρακολουθήσεως με κάμερα ασφαλείας, κατέστη δυνατό να εντοπιστούν δύο ύποπτοι. Οι καταγραφές παρεδόθησαν στην αστυνομία και, εν συνεχεία, απετέλεσαν αποδεικτικό στοιχείο του οποίου έγινε επίκληση στο πλαίσιο της ποινικής διαδικασίας.

15. Κατόπιν αιτήματος ενός εκ των υπόπτων να εξεταστεί το σύστημα παρακολουθήσεως του F. Ryneš, το Γραφείο διαπίστωσε, με απόφαση της 4ης Αυγούστου 2008, ότι ο F. Ryneš είχε παραβεί πλειστάκις τον νόμο 101/2000 εκ του λόγου ότι:

- ως υπεύθυνος της επεξεργασίας, είχε συλλέξει, μέσω κάμερας, δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα χωρίς τη συγκατάθεση των προσώπων που διέρχονταν κατά μήκος της οδού ή εισέρχονταν στην κείμενη από την άλλη πλευρά της οδού οικία,
- οι ενδιαφερόμενοι δεν είχαν ενημερωθεί για την επεξεργασία αυτών των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, για την έκταση και τους σκοπούς της επεξεργασίας αυτής, για το πρόσωπο που πραγματοποιεί την επεξεργασία και για τον τρόπο με τον οποίον γινόταν η εν λόγω επεξεργασία ούτε για τα πρόσωπα που θα μπορούσαν να έχουν πρόσβαση στα εν λόγω δεδομένα,
- ως υπεύθυνος της επεξεργασίας, ο F. Ryneš δεν είχε τηρήσει την απαίτηση περί κοινοποιήσεως της εν λόγω επεξεργασίας στο Γραφείο.

16. Την ασκηθείσα κατά της αποφάσεως αυτής προσφυγή του F. Ryneš απέρριψε το Městský soud της Πράγας με απόφαση της 25ης Απριλίου 2012. Ο F. Ryneš άσκησε αναίρεση κατά της αποφάσεως αυτής ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου.

17. Υπό τις συνθήκες αυτές, το Nejvyšší správní soud αποφάσισε, με απόφαση της 20ής Μαρτίου 2013, να αναστείλει τη διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο το ακόλουθο προδικαστικό ερώτημα:

«Μπορεί η λειτουργία συστήματος παρακολούθησης με κάμερα σε κατοικία με σκοπό την προστασία της ιδιοκτησίας, της υγείας και της ζωής των ιδιοκτητών της κατοικίας να χαρακτηριστεί ως επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα “η οποία πραγματοποιείται από φυσικό πρόσωπο στο πλαίσιο αποκλειστικά προσωπικών ή οικιακών δραστηριοτήτων” κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 2, της οδηγίας 95/46 [...], παρά το γεγονός ότι η κάμερα βιντεοσκοπεί και δημόσιο χώρο;»

18. Γραπτές παρατηρήσεις κατέθεσαν ο F. Ryneš, το Γραφείο, η Τσεχική, η Ισπανική, η Ιταλική, η Αυστριακή, η Πολωνική και η Πορτογαλική Κυβέρνηση, η Κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου, καθώς και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Παραστάθηκαν κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 20ής Μαρτίου 2014, η Τσεχική, η Αυστριακή, η Πολωνική Κυβέρνηση, η Κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου, καθώς και η Επιτροπή.

## IV – Ανάλυση

### A – Εισαγωγικές παρατηρήσεις

#### 1. Επί του εύρους της υποθέσεως

19. Πρώτον, πρέπει να τονιστεί ότι, στην υπό κρίση υπόθεση, το προδικαστικό ερώτημα είναι απολύτως συγκεκριμένο και εστιάζεται στην ερμηνεία της εκφράσεως «αποκλειστικά προσωπικών ή οικιακών δραστηριοτήτων», από την οποία εξαρτάται η δυνατότητα εφαρμογής της οδηγίας 95/46 επί της παρακολούθησής με κάμερα ασφαλείας από τον F. Ryneš. Η απάντηση σε αυτό το ερμηνευτικό ερώτημα δεν μπορεί να εξαρτάται από το γεγονός ότι η παρακολούθηση με κάμερα επέτυχε τον επιδιωκόμενο σκοπό, ήτοι την ταυτοποίηση των κακοποιών. Η απάντηση θα πρέπει να είναι η ίδια και στην περίπτωση που η παρακολούθηση με κάμερα ασφαλείας δεν είχε ευοδωθεί και είχε ως αποτέλεσμα μόνον καταγραφές, εν τέλει διαγραφείσες και επομένως ανεκμετάλλευτες, των προσώπων που βρισκόνταν στον δημόσιο χώρο ενώπιον της οικίας του F. Ryneš.

20. Δεύτερον, η υπόθεση αφορά, κατ' ουσίαν, τον νομικό χαρακτηρισμό της εν λόγω παρακολούθησής με κάμερα ασφαλείας για τους σκοπούς της εφαρμογής της οδηγίας 95/46. Κατά συνέπεια, η εν συνεχεία χρήση των μαγνητοσκοπημένων εικόνων δεν μπορεί, κατά την άποψή μου, να έχει καθοριστική σημασία για την επίλυση του ζητήματος του σχετικού με τη δυνατότητα εφαρμογής της εν λόγω οδηγίας<sup>8</sup>. Ο νομικός χαρακτηρισμός της παρακολούθησής με κάμερα ασφαλείας από τον F. Ryneš δεν μπορεί να ποικίλλει ανάλογα με το εάν οι εικόνες εν συνεχεία διεγράφησαν ή διατηρήθηκαν.

21. Τρίτον, η υπόθεση που αποτελεί το αντικείμενο της κύριας δίκης διαφέρει από τις περιπτώσεις στις οποίες η παρακολούθηση με κάμερα ασφαλείας διενεργείται από δημόσιες αρχές ή από νομικά πρόσωπα. Όσον αφορά τις δημόσιες αρχές, η οδηγία 95/46 είναι εφαρμοστέα, πλην των περιπτώσεων που ρυθμίζει το άρθρο 3, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, της οδηγίας αυτής. Όσον αφορά τα νομικά πρόσωπα, η οδηγία 95/46 εφαρμόζεται άνευ περιορισμών. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο θεωρώ ότι η νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, κατά τα λοιπά ιδιαιτέρως πλούσια επί του ζητήματος αυτού, δεν παρέχει στοιχεία δυνάμενα να μεταφερθούν αυτούσια στην υπό κρίση υπόθεση<sup>9</sup>.

22. Τέλος, είναι σαφές ότι, εν προκειμένω, ο Χάρτης εφαρμόζεται, ιδίως τα άρθρα του 7 και 8. Η υπό εξέταση περίπτωση μπορεί να δημιουργήσει σύγκρουση μεταξύ των θεμελιωδών δικαιωμάτων του υπευθύνου της επεξεργασίας των δεδομένων (αγγλιστί: data controller) και αυτών του ενδιαφερομένου (αγγλιστί: data subject). Εν προκειμένω, πρόκειται για σύγκρουση μεταξύ του F. Ryneš και των ταυτοποιηθέντων κακοποιών. Εντούτοις, στην εν γένει συνάφεια της δυνατότητας εφαρμογής της οδηγίας 95/46, πρόκειται για σύγκρουση μεταξύ του δικαιώματος στην προστασία της ιδιωτικής ζωής κάθε φυσικού προσώπου που παρακολουθεί με κάμερα ασφαλείας ένα δημόσιο χώρο και του δικαιώματος στον σεβασμό των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα κάθε ενδιαφερομένου που βρίσκεται στον χώρο αυτόν.

8 — Εάν η οδηγία 95/46 εφαρμόζεται, η εν συνεχεία χρήση αυτών των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα μπορεί να έχει μια ορισμένη σημασία, π.χ. ενόψει της εφαρμογής του άρθρου 7, στοιχείο στ', της οδηγίας αυτής.

9 — Βλ., ως παραδείγματα της νομολογίας αυτής, ΕΔΔΑ, απόφαση Peck κατά Ηνωμένου Βασιλείου, αριθ. 44647/98, § 57 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία, CEDH 2003-I.

23. Εάν το Δικαστήριο κρίνει ότι η οδηγία 95/46 εφαρμόζεται εν προκειμένω, πρέπει να προβεί σε στάθμιση μεταξύ των πληττομένων δικαιωμάτων και συμφερόντων στο πλαίσιο των ουσιαστικών διατάξεων της εν λόγω οδηγίας, και ιδίως του άρθρου της 7, στοιχείο στ'<sup>10</sup>. Πρέπει να διευκρινισώ ότι θα απέκειτο, εφόσον είναι αναγκαίο, στο αιτούν δικαστήριο να προβεί στη στάθμιση αυτή, πλην όμως τούτο υπερβαίνει το πλαίσιο που ορίζει η υπό εξέταση προδικαστική παραπομπή<sup>11</sup>.

2. Επί των πορισμάτων της νομολογίας ως προς την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα

24. Σκοπός της οδηγίας 95/46 είναι να διασφαλίσει αυξημένο επίπεδο προστασίας των θεμελιωδών ελευθεριών και δικαιωμάτων των φυσικών προσώπων, και ιδίως της ιδιωτικής ζωής, έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα<sup>12</sup>.

25. Το Δικαστήριο εμπνέεται από τον Χάρτη κατά την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης. Η νομολογία έχει επίσης συσχετίσει την οδηγία 95/46 προς τις γενικές αρχές του δικαίου και, με τον τρόπο αυτόν, με το άρθρο 8 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προστασία των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, που υπεγράφη στη Ρώμη στις 4 Νοεμβρίου 1950<sup>13</sup> (στο εξής: ΕΣΔΑ). Έχει επίσης κρίνει ότι η οδηγία 95/46 αποτελεί συμβιβασμό, στον οποίον κατέληξε ο νομοθέτης, μεταξύ των διαφόρων θεμελιωδών δικαιωμάτων που εμπλέκονται συναφώς<sup>14</sup>.

26. Στην απόφαση *Google Spain και Google*<sup>15</sup>, το Δικαστήριο τόνισε τη σημασία του πρακτικού αποτελέσματος της οδηγίας 95/46 και της αποτελεσματικής και πλήρους προστασίας των ελευθεριών και των θεμελιωδών δικαιωμάτων των φυσικών προσώπων την οποία σκοπεί να διασφαλίσει<sup>16</sup>, ιδίως του δικαιώματος στον σεβασμό της ιδιωτικής τους ζωής, έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, δικαιώματος στο οποίο η εν λόγω οδηγία προσδίδει ιδιαίτερη σημασία, όπως προκύπτει μεταξύ άλλων από το άρθρο 1, παράγραφος 1, και από τις αιτιολογικές σκέψεις 2 και 10 αυτής<sup>17</sup>.

27. Συναφώς, το Δικαστήριο έχει ήδη αποφανθεί ότι οι διατάξεις της οδηγίας 95/46, καθόσον διέπουν την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα τα οποία μπορούν να οδηγήσουν σε προσβολή των θεμελιωδών ελευθεριών και, ειδικότερα, του δικαιώματος στην ιδιωτική ζωή, πρέπει οπωσδήποτε να ερμηνεύονται υπό το φως των θεμελιωδών δικαιωμάτων, τα οποία, κατά πάγια νομολογία, αποτελούν αναπόσπαστο μέρος των γενικών αρχών του δικαίου, την τήρηση των οποίων διασφαλίζει το Δικαστήριο, και τα οποία είναι πλέον καταγεγραμμένα στον Χάρτη<sup>18</sup>.

10 — Το άρθρο 7 της εν λόγω οδηγίας προβλέπει τα εξής: «Τα κράτη μέλη προβλέπουν ότι επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα μπορεί να γίνεται μόνον εάν: [...] στ) είναι απαραίτητη για την επίτευξη του εννόμου συμφέροντος που επιδιώκει ο υπεύθυνος της επεξεργασίας ή ο τρίτος ή οι τρίτοι στους οποίους ανακοινώνονται τα δεδομένα, υπό τον όρο ότι δεν προέχει το συμφέρον ή τα θεμελιώδη δικαιώματα και οι ελευθερίες του προσώπου στο οποίο αναφέρονται τα δεδομένα που χρήζουν προστασίας δυνάμει του άρθρου 1, παράγραφος 1, της παρούσας οδηγίας».

11 — Βλ., επί της εφαρμογής της διατάξεως αυτής, «Opinion 06/2014 on the notion of legitimate interests of the data controller under Article 7 of Directive», που διατίθεται αγγλιστί στη διαδικτυακή διεύθυνση [http://ec.europa.eu/justice/data-protection/index\\_en.htm](http://ec.europa.eu/justice/data-protection/index_en.htm).

12 — Βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση *IP I* (C-473/12, EU:C:2013:715, σκέψη 28) καθώς και άρθρο 1 και αιτιολογική σκέψη 10 της οδηγίας 95/46.

13 — Το άρθρο 8, παράγραφος 1, της ΕΣΔΑ έχει την εξής διατύπωση: «[π]αν πρόσωπον δικαιούται εις τον σεβασμόν της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής του, της κατοικίας του και της αλληλογραφίας του.»

14 — Στην απόφαση *Επιτροπή κατά Bavarian Lager* (C-28/08 P, EU:C:2010:378, σκέψη 63), το Δικαστήριο προσέδωσε μεγαλύτερη βαρύτητα στην προστασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα έναντι της προσβάσεως στα έγγραφα με το εξής σκεπτικό: «Επομένως, όταν αίτηση που βασίζεται στον κανονισμό 1049/2001 αποσκοπεί στην πρόσβαση σε έγγραφα που περιέχουν δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, οι διατάξεις του κανονισμού 45/2001 εφαρμόζονται πλήρως, συμπεριλαμβανομένων των άρθρων 8 και 18 αυτού.»

15 — EU:C:2014:317, σκέψη 58.

16 — Βλ., κατ' αναλογία, απόφαση *L'Oréal κ.λπ.* (C-324/09, EU:C:2011:474, σκέψεις 62 και 63).

17 — Βλ., υπό την έννοια αυτή, αποφάσεις *Österreichischer Rundfunk κ.λπ.* (C-465/00, C-138/01 και C-139/01, EU:C:2003:294, σκέψη 70), *Rijkeboer* (C-553/07, EU:C:2009:293, σκέψη 47), και *IP I* (EU:C:2013:715, σκέψη 28 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

18 — Βλ., ιδίως, αποφάσεις *Google Spain και Google* (EU:C:2014:317, σκέψη 68), *Connolly κατά Επιτροπής* (C-274/99 P, EU:C:2001:127, σκέψη 37) και *Österreichischer Rundfunk κ.λπ.* (EU:C:2003:294, σκέψη 68).

28. Ειδικότερα, στην απόφαση Google Spain και Google, το Δικαστήριο επισήμανε τα εξής: «το άρθρο 7 του Χάρτη κατοχυρώνει το δικαίωμα στον σεβασμό της ιδιωτικής ζωής, ενώ το άρθρο 8 του Χάρτη διακηρύσσει ρητώς το δικαίωμα στην προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα. Οι παράγραφοι 2 και 3 του άρθρου 8 διευκρινίζουν ότι η επεξεργασία των δεδομένων αυτών πρέπει να γίνεται νόμιμα, για καθορισμένους σκοπούς και με βάση τη συγκατάθεση του ενδιαφερομένου ή για άλλους θεμιτούς λόγους που προβλέπονται από τον νόμο, ότι κάθε πρόσωπο δικαιούται να έχει πρόσβαση στα συλλεγμένα δεδομένα που το αφορούν και να επιτυγχάνει τη διόρθωσή τους και ότι ο σεβασμός των ως άνω κανόνων υπόκειται στον έλεγχο ανεξάρτητης αρχής. Οι απαιτήσεις αυτές έχουν εξειδικευθεί μεταξύ άλλων με τα άρθρα 6, 7, 12, 14 και 28 της οδηγίας 95/46»<sup>19</sup>.

29. Επισημαίνω ότι οι τελευταίες αυτές διατάξεις, πλην του άρθρου 28, εφαρμόζονται και στις οριζόντιες σχέσεις μεταξύ των υπευθύνων της επεξεργασίας των δεδομένων που δεν είναι δημόσιες αρχές και των ενδιαφερομένων.

3. Επί της παρακολούθησής με κάμερα ασφαλείας υπό το πρίσμα των σκοπών της οδηγίας 95/46

α) Επί της παρακολούθησής με κάμερα ασφαλείας

30. Η παρακολούθηση με κάμερα ασφαλείας χαρακτηρίζεται από το γεγονός ότι λειτουργεί σε μόνιμη και συστηματική βάση, ανεξαρτήτως της διάρκειας της ενδεχόμενης διατήρησής των καταγραφών η οποία μπορεί να ποικίλλει<sup>20</sup>. Τονίζω ότι το παρόν προδικαστικό ερώτημα αφορά ένα είδος σταθερού συστήματος παρακολούθησής του δημόσιου χώρου, καθώς και της θύρας εισόδου της απέναντι οικίας και, με τον τρόπο αυτόν, παρέχει τη δυνατότητα ταυτοποιήσεως ενός απροσδιόριστου αριθμού προσώπων που βρίσκονται στα σημεία αυτά χωρίς προηγουμένως να έχουν ενημερωθεί σχετικά με την εν λόγω παρακολούθηση. Αντιθέτως, τα νομικά ζητήματα που συνδέονται με τις πραγματοποιούμενες μέσω κινητών τηλεφώνων, καμερών ή ψηφιακών φωτογραφικών μηχανών καταγραφές είναι διαφορετικής φύσεως, οπότε δεν προτίθεται να τα εξετάσω στο πλαίσιο των παρούσων προτάσεων.

31. Πράγματι, το γεγονός ότι η παρακολούθηση με κάμερα ασφαλείας με καταγραφή εικόνων εμπίπτει στο πεδίο της οδηγίας 95/46, στον βαθμό που αυτή συνιστά καθ' εαυτήν αυτόματη επεξεργασία (πράγμα το οποίο συμβαίνει στην περίπτωση των ψηφιακών καταγραφών) ή παρέχει τη δυνατότητα μιας τέτοιας επεξεργασίας, απορρέει ευθύς εξαρχής από την αιτιολογική σκέψη της 16.

32. Επισημαίνω συναφώς ότι το αιτούν δικαστήριο διερωτάται ως προς την ερμηνεία άρθρου 3, παράγραφος 2, δεύτερη περίπτωση, της οδηγίας 95/46. Ως εκ τούτου, φρονώ ότι το εν λόγω δικαστήριο εκτιμά σιωπηρώς, αν και κατά αναγκαία λογική ακολουθία, ότι η εν λόγω επεξεργασία στο πλαίσιο της υποθέσεως της κύριας δίκης πληροί τα κριτήρια του άρθρου 3, παράγραφος 1, της εν λόγω οδηγίας<sup>21</sup>.

19 — EU:C:2014:317, σκέψη 69.

20 — Το άρθρο 29 της οδηγίας 95/46 προβλέπει τη δημιουργία μιας ανεξάρτητης συμβουλευτικής ομάδας εργασίας η οποία αποτελείται, μεταξύ άλλων, από τις αρχές των κρατών μελών που είναι επιφορτισμένες με την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα (στο εξής: ομάδα εργασίας του «Άρθρου 29»). Βλ., σε σχέση με το υπό εξέταση ζήτημα, τη γνωμοδότηση 4/2004 της εν λόγω ομάδας εργασίας επί της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα μέσω παρακολούθησής με κάμερα ασφαλείας, που διατίθεται στη διαδικτυακή διεύθυνση [http://ec.europa.eu/justice/data-protection/index\\_en.htm](http://ec.europa.eu/justice/data-protection/index_en.htm).

21 — Βλ., επίσης, αιτιολογική σκέψη 15 της οδηγίας 95/46, κατά την οποία «οι επεξεργασίες των δεδομένων αυτών καλύπτονται από την παρούσα οδηγία μόνον εφόσον είναι αυτοματοποιημένες ή εφόσον τα δεδομένα περιλαμβάνονται ή προορίζονται να περιληφθούν σε αρχείο διαρθρωμένο σύμφωνα με ειδικά, όσον αφορά τα πρόσωπα, κριτήρια, ώστε να είναι ευχερής η πρόσβαση στα εν λόγω δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα».

33. Το αιτούν δικαστήριο δεν παρέχει αναλυτική περιγραφή του περιεχομένου των εν λόγω καταγραφών της κάμερας ασφαλείας. Εντούτοις, είναι εύλογο να θεωρηθεί ότι, συμφώνως προς τη νομολογία του Δικαστηρίου, καταγραφές αυτού του είδους «λαμβανόμεν[ες] στο σύνολό τους, παρέχουν τη δυνατότητα συναγωγής ιδιαιτέρως ακριβών συμπερασμάτων σε σχέση με την ιδιωτική ζωή των προσώπων των οποίων τα δεδομένα έχουν διατηρηθεί, όπως είναι οι καθημερινές συνήθειες, οι μόνιμοι ή οι προσωρινοί τόποι διαμονής, οι καθημερινές και άλλες μετακινήσεις, οι ασκούμενες δραστηριότητες, οι κοινωνικές σχέσεις των προσώπων αυτών και τα κοινωνικά περιβάλλοντα στα οποία τα πρόσωπα αυτά συχνάζουν»<sup>22</sup>.

34. Εξάλλου, «[η] διατήρηση δεδομένων για τους σκοπούς της ενδεχόμενης προσβάσεως σε αυτά από τις αρμόδιες εθνικές αρχές», όπως τούτο συνέβη στην υπόθεση της κύριας δίκης, «αφορά κατά τρόπο ευθύ και συγκεκριμένο την ιδιωτική ζωή και, έτσι, τα δικαιώματα που κατοχυρώνει το άρθρο 7 του Χάρτη. Επιπλέον, αυτή η διατήρηση δεδομένων εμπίπτει επίσης στο άρθρο 8 του Χάρτη εκ του λόγου ότι αποτελεί επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα κατά την έννοια του άρθρου αυτού και πρέπει, ως εκ τούτου, κατ' ανάγκη να πληροί τις απαιτήσεις της προστασίας των δεδομένων οι οποίες απορρέουν από το άρθρο αυτό»<sup>23</sup>.

β) Επί των σκοπών της οδηγίας 95/46

35. Το Δικαστήριο έχει επισημάνει ότι προκύπτει, μεταξύ άλλων, από την τρίτη, την έβδομη και την όγδοη αιτιολογική σκέψη της οδηγίας 95/46 ότι, διά της εναρμονίσεως των εθνικών κανόνων περί προστασίας των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, η οδηγία αυτή σκοπεύει κυρίως να διασφαλίσει την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών μεταξύ των κρατών μελών η οποία είναι αναγκαία για την εγκαθίδρυση και τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, κατά την έννοια του άρθρου 14, παράγραφος 2, ΕΚ<sup>24</sup>.

36. Συμφώνως προς τον τίτλο της, η οδηγία 95/46 ανταποκρίνεται επίσης σε έναν άλλο σκοπό, ήτοι αυτόν της «προστασία[ς] των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα». Έτσι, η οδηγία δημιουργεί ένα πλαίσιο εντός του οποίου διασφαλίζεται η *προστασία των φυσικών προσώπων* έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.

37. Εξάλλου, είναι αληθές ότι η ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα μπορεί να προσβάλει το δικαίωμα στην ιδιωτική ζωή όπως αυτό αναγνωρίζεται, μεταξύ άλλων, από το άρθρο 8 της ΕΣΔΑ<sup>25</sup>, καθώς και από τις γενικές αρχές του δικαίου της Ένωσης<sup>26</sup>.

38. Για τον λόγο αυτόν, και όπως τούτο προκύπτει ιδίως από την αιτιολογική σκέψη 10 και από το άρθρο 1 της οδηγίας 95/46, σκοπός της είναι επίσης να μην αποδυναμώσει την προστασία που εξασφαλίζουν οι υφιστάμενοι εθνικοί κανόνες, αλλά αντιθέτως να κατοχυρώσει ένα υψηλό επίπεδο προστασίας των ελευθεριών και των θεμελιωδών δικαιωμάτων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα<sup>27</sup>.

22 — Απόφαση Digital Rights Ireland και Seitlinger κ.λπ. (EU:C:2014:238, σκέψη 27).

23 — Αποφάσεις Digital Rights Ireland και Seitlinger κ.λπ. (EU:C:2014:238, σκέψη 29) καθώς και Volker und Markus Schecke και Eifert (C-92/09 και C-93/09, EU:C:2010:662, σκέψη 47).

24 — Βλ., υπό την έννοια αυτή, αποφάσεις Επιτροπή κατά Γερμανίας (C-518/07, EU:C:2010:125, σκέψεις 20 έως 22) και Österreichischer Rundfunk κ.λπ. (EU:C:2003:294, σκέψεις 39 και 70).

25 — Βλ., υπό την έννοια αυτή ΕΔΔΑ, Amann κατά Ελβετίας [GC], αριθ. 27798/95 § 69 και 80, CEDH 2000-II, και Rotaru κατά Ρουμανίας [GC], αριθ. 28341/95 § 43 και 46, CEDH 2000-V.

26 — Απόφαση Επιτροπή κατά Γερμανίας (EU:C:2010:125, σκέψη 21).

27 — Αποφάσεις Επιτροπή κατά Γερμανίας (EU:C:2010:125, σκέψη 22), Österreichischer Rundfunk κ.λπ. (EU:C:2003:294, σκέψη 70), καθώς και Satakunnan Markkinapörssi και Satamedia (C-73/07, EU:C:2008:727, σκέψη 52).

39. Είναι σαφές ότι, όσον αφορά το δικαίωμα στον σεβασμό της ιδιωτικής ζωής, «η προστασία αυτού του θεμελιώδους δικαιώματος, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, επιτάσσει, εν πάση περιπτώσει, οι παρεκκλίσεις από την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και οι περιορισμοί της να μην υπερβαίνουν τα όρια του απολύτως αναγκαίου»<sup>28</sup> και ότι, ως προς το σημείο αυτό, «η προστασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, η οποία απορρέει από τη ρητή υποχρέωση που προβλέπει το άρθρο 8, παράγραφος 1, του Χάρτη, αποκτά ιδιαίτερη σημασία για το δικαίωμα στον σεβασμό της ιδιωτικής ζωής που καθιερώνει το άρθρο του 7»<sup>29</sup>.

*B – Επί του αποκλεισμού από το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 95/46 ο οποίος προβλέπεται στο άρθρο 3, παράγραφος 2, δεύτερη περίπτωση*

40. Η υπόθεση που αποτελεί το αντικείμενο της κύριας δίκης εγείρει το ζήτημα σχετικά με το κατά πόσον η δραστηριότητα του F. Ryneš αποκλείεται από το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 95/46, κατ' εφαρμογήν της εξαιρέσεως του άρθρου 3, παράγραφος 2, δεύτερη περίπτωση, της οδηγίας 95/46, σε σχέση με την επεξεργασία «η οποία πραγματοποιείται από φυσικό πρόσωπο στο πλαίσιο αποκλειστικά προσωπικών ή οικιακών δραστηριοτήτων». Η εν λόγω διάταξη δεν αφορά τον σκοπό της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα όπως αυτός περιγράφεται στο προδικαστικό ερώτημα, ήτοι την προστασία των «αγαθών, της υγείας και της ζωής των ιδιοκτητών της οικίας».

41. Πρέπει να διευκρινίσω ότι η υπόθεση που αποτελεί το αντικείμενο της κύριας δίκης δεν αφορά ούτε την ασφάλεια του κράτους ούτε κρατικές δραστηριότητες σχετικές με τους τομείς του ποινικού δικαίου που θα μπορούσαν να εμπίπτουν στην εξαίρεση του άρθρου 3, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, της οδηγίας 95/46, έστω και εάν τα συλλεγόμενα εν προκειμένω δεδομένα διαβιβάστηκαν εν τέλει στις αρχές<sup>30</sup>. Πράγματι, ο F. Ryneš ενήργησε ως ιδιώτης που υπήρξε θύμα αξιόποινης πράξεως και όχι ως εκπρόσωπος των δυνάμεων της τάξεως.

42. Ο F. Ryneš καθώς και η Τσεχική, η Ιταλική, η Πολωνική Κυβέρνηση και η Κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου φρονούν ότι η χρήση συστήματος παρακολούθησεως με κάμερα ασφαλείας, όπως αυτό που αποτελεί το αντικείμενο της υποθέσεως στην κύρια δίκη το οποίο αποσκοπεί στην προστασία των αγαθών, της υγείας και της ζωής των ιδιοκτητών της οικίας, πραγματοποιείται στο πλαίσιο αποκλειστικώς προσωπικών ή οικιακών δραστηριοτήτων κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 2, δεύτερη περίπτωση, της οδηγίας 95/46, έστω και εάν το εν λόγω σύστημα παρακολουθούσε επίσης τον δημόσιο χώρο. Αντιθέτως, στην περίπτωση, όπως εν προκειμένω, που το εν λόγω σύστημα παρακολουθεί επίσης τον δημόσιο χώρο, το Γραφείο, η Αυστριακή, η Πορτογαλική και η Ισπανική Κυβέρνηση, καθώς και η Επιτροπή φρονούν ότι η προαναφερθείσα εξαίρεση δεν τυγχάνει εφαρμογής.

α) Η συνεκτίμηση του σκοπού της επεξεργασίας ως κριτηρίου για την εφαρμογή της οδηγίας 95/46

43. Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, το ζήτημα εάν η εφαρμογή της εξαιρέσεως μπορεί να εξαρτάται από την πρόθεση του οικείου προσώπου εξετάστηκε σε μεγάλη έκταση. Πιο συγκεκριμένα, το ζήτημα που τίθεται είναι εάν μπορεί να διαπιστώνεται ο «αποκλειστικά προσωπικός ή οικιακός χαρακτήρας» της επεξεργασίας των δεδομένων υπό το πρίσμα του επιδιωκόμενου από τον υπεύθυνο της επεξεργασίας των δεδομένων σκοπού.

28 — Απόφασεις Digital Rights Ireland και Seitlinger κ.λπ. (EU:C:2014:238, σκέψη 52) και IPI (EU:C:2013:715, σκέψη 39 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

29 — Απόφαση Digital Rights Ireland και Seitlinger κ.λπ. (EU:C:2014:238, σκέψη 53).

30 — Βλ., επί της προβλεπόμενης στην πρώτη περίπτωση εξαιρέσεως, απόφαση Lindqvist (EU:C:2003:596, σκέψεις 43 επ.).

44. Κατά το αιτούν δικαστήριο, ο F. Ryneš είχε προβεί στην παρακολούθηση «προκειμένου να προστατεύσει τα αγαθά, την υγεία και τη ζωή των ιδιοκτητών της οικίας». Φρονώ ότι δεν αποκλείεται μια δραστηριότητα που χαρακτηρίζεται από έναν τέτοιο *υποκειμενικό σκοπό* να μπορεί να πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 7, στοιχείο στ', της οδηγίας 95/46, πράγμα το οποίο θα καθιστούσε την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα νόμιμη στο πλαίσιο της. Εντούτοις, δεν είναι αυτό το ερώτημα που τίθεται στο Δικαστήριο. Το παρόν προδικαστικό ερώτημα αφορά το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 95/46 που προηγείται κατ' ανάγκην οποιουδήποτε ερωτήματος σχετικά με την ερμηνεία των ουσιαστικών διατάξεών της.

45. Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να προσδιοριστεί εάν η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στην οποία προέβη ο F. Ryneš εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας, λαμβανομένης υπόψη της προθέσεώς του, στον βαθμό που η πρόθεση αυτή θα μπορούσε να θεωρηθεί ότι προσδίδει στην εν λόγω επεξεργασία δεδομένων αποκλειστικά προσωπικό ή οικιακό χαρακτήρα.

46. Υπενθυμίζω συναφώς ότι η λειτουργία της διατάξεως του άρθρου 3, παράγραφος 2, δεύτερη περίπτωση, της οδηγίας 95/46 συνίσταται στον προσδιορισμό του πεδίου εφαρμογής της εν λόγω οδηγίας αποκλείοντας ορισμένες καταστάσεις στις οποίες μια δραστηριότητα, μολονότι πληροί τα κριτήρια της οδηγίας αυτής, εντούτοις δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της. Φρονώ ότι το πεδίο εφαρμογής ενός νομοθετήματος της Ένωσης δεν μπορεί να εξαρτάται από την πρόθεση του ενδιαφερομένου, εν προκειμένω του υπευθύνου της επεξεργασίας, στον βαθμό που μια τέτοια πρόθεση δεν είναι ούτε αντικειμενικώς επαληθεύσιμη επί τη βάση εξωτερικών παραγόντων ούτε είναι κρίσιμη σε σχέση με τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα των οποίων τα δικαιώματα και τα συμφέροντα πλήττονται από την εν λόγω δραστηριότητα.

47. Πράγματι, ο σκοπός της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα δεν μπορεί να έχει καθοριστική σημασία έναντι ενός πεζού ο οποίος κινείται στη δημόσια οδό και παρακολουθείται από κάμερα ασφαλείας, υπό το πρίσμα της ανάγκης του να τύχει προστασίας από επακριβείς νομοθετικές διατάξεις προσδιορίζουσες τη νομική θέση του σε σχέση προς τον υπεύθυνο της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα. Αντιθέτως, ο σκοπός της επεξεργασίας μπορεί να λαμβάνεται υπόψη στο πλαίσιο της εκτιμήσεως του αν αυτή είναι επιτρεπτή. Επομένως, το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας πρέπει να καθοριστεί βάσει αντικειμενικών κριτηρίων.

β) Δραστηριότητα αποκλειστικώς οικιακή ή αποκλειστικώς προσωπική

48. Προκειμένου να καταστήσει σαφές το περιεχόμενο της εν λόγω εξαιρέσεως, η οδηγία 95/46 παραθέτει δύο παραδείγματα: την αλληλογραφία και την τήρηση καταλόγων διευθύνσεων<sup>31</sup>. Όπως είναι προφανές, ως εξαίρεση πρέπει να τυγχάνει συσταλτικής ερμηνείας, πράγμα το οποίο επιβεβαιώνει η επί της οδηγίας 95/46 νομολογία<sup>32</sup>.

49. Πράγματι, η απολύτως ακριβής οριοθέτηση της εξαιρέσεως συμβάλλει στην αποτροπή της μη υποκείμενης σε κανόνες συλλογής δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα πραγματοποιούμενης εκτός του διεπόμενου από το δίκαιο της Ένωσης πλαισίου και, ως εκ τούτου, μη υποκείμενης στις απαιτήσεις του άρθρου 8, παράγραφοι 2 και 3, του Χάρτη<sup>33</sup>.

31 — Αιτιολογική σκέψη 12 της οδηγίας.

32 — Αποφάσεις Satakunnan Markkinarörssi και Satamedia (EU:C:2008:727, σκέψεις 38 έως 49), Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου και Επιτροπής (C-317/04 και C-318/04, EU:C:2006:346, σκέψεις 54 έως 61), και Lindqvist (EU:C:2003:596, σκέψη 47).

33 — Κατά τις εν λόγω διατάξεις, η επεξεργασία αυτών των δεδομένων «πρέπει να γίνεται νομίμως, για καθορισμένους σκοπούς και με βάση τη συγκατάθεση του ενδιαφερομένου ή για άλλους θεμιτούς λόγους που προβλέπονται από το νόμο. Κάθε πρόσωπο δικαιούται να έχει πρόσβαση στα συλλεγμένα δεδομένα που το αφορούν και να επιτυγχάνει τη διόρθωσή τους. [...] Ο σεβασμός των κανόνων αυτών υπόκειται στον έλεγχο ανεξάρτητης αρχής».

50. Η υπόθεση Lindqvist, όπως ακριβώς και η παρούσα υπόθεση, αφορούσε την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από φυσικό πρόσωπο. Ο γενικός εισαγγελέας A. Tizzano υποστήριξε ότι η κατηγορία των «αποκλειστικά προσωπικών ή οικιακών δραστηριοτήτων» κάλυπτε μόνο δραστηριότητες όπως «η αλληλογραφία και η τήρηση καταλόγων διευθύνσεων» [...], ήτοι δραστηριότητες που είναι *προδήλως* ιδιωτικές και εμπιστευτικές και οι οποίες προορίζονται να μην εξέλθουν της προσωπικής ή οικιακής σφαίρας των ενδιαφερομένων» και ότι, στην εν λόγω υπόθεση, δεν είχε εφαρμογή η εξαίρεση της δεύτερης περιπτώσεως<sup>34</sup>.

51. Φρονώ ότι οι «ιδιωτικές δραστηριότητες» κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 2, δεύτερη περίπτωση, της οδηγίας 95/46 είναι δραστηριότητες στενώς και αντικειμενικώς συνδεδεμένες προς την ιδιωτική ζωή ενός προσώπου οι οποίες δεν θίγουν κατά τρόπο αισθητό την προσωπική σφαίρα κάποιου τρίτου. Εντούτοις, οι δραστηριότητες αυτές μπορούν να λαμβάνουν χώρα εκτός της κατοικίας. Οι «οικιακές δραστηριότητες» συνδέονται προς την οικογενειακή ζωή και λαμβάνουν κατά κανόνα χώρα εντός της κατοικίας ή άλλων χώρων που μοιράζονται τα μέλη της οικογένειας, όπως είναι η δεύτερη κατοικία, το δωμάτιο ενός ξενοδοχείου ή ένα αυτοκίνητο ιδιωτικής χρήσεως. Όλες αυτές οι δραστηριότητες συνδέονται με την προστασία της ιδιωτικής ζωής που προβλέπει το άρθρο 7 του Χάρτη.

52. Πράγματι, φρονώ όπως ακριβώς και η Κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου ότι η εξαίρεση αυτή παρέχει τη δυνατότητα, εντός του ισχύοντος νομικού πλαισίου, ήτοι του πλαισίου που δημιούργησε η οδηγία 95/46, να διασφαλίζεται η προστασία που προβλέπει το άρθρο 7 του Χάρτη υπέρ του προσώπου που προβαίνει στην επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στην ιδιωτική και οικογενειακή ζωή του.

53. Εντούτοις, στο πλαίσιο της οδηγίας 95/46, προκειμένου η εν λόγω εξαίρεση να μπορεί να τύχει εφαρμογής, δεν αρκεί όπως οι περιγραφείσες δραστηριότητες συνδέονται με προσωπικές ή οικιακές δραστηριότητες, αλλά πρέπει, πέραν τούτου, ο σύνδεσμος αυτός να είναι αποκλειστικός. Προσθέτω συναφώς ότι, κατά την άποψή μου, ουδεμία αμφιβολία υφίσταται ως προς το γεγονός ότι η προϋπόθεση περί αποκλειστικότητας εφαρμόζεται τόσο στις προσωπικές όσο και στις οικιακές δραστηριότητες.

54. Διαπιστώνω ότι η παρακολούθηση κάποιου τρίτου με κάμερα ασφαλείας, ήτοι η συστηματική παρακολούθηση χώρων μέσω συσκευής που παράγει σήμα βίντεο καταγραφόμενο για τους σκοπούς της ταυτοποίησης προσώπων, έστω και εντός μιας οικίας, δεν μπορεί να θεωρείται ως *αποκλειστικώς προσωπική*, πλην όμως τούτο δεν αποκλείει το ενδεχόμενο να εμπίπτει στην έννοια της οικιακής δραστηριότητας.

55. Αντιθέτως, είναι αληθές, όπως υποστηρίζει η Κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου, ότι η προστασία του απαραβίαστου μιας ιδιωτικής κατοικίας και η προστασία της από κλοπές και από κάθε παράνομη είσοδο συνιστούν δραστηριότητες που είναι βασικές για κάθε νοικοκυριό και, για τον λόγο αυτόν, μπορούν να θεωρηθούν ως οικιακές δραστηριότητες.

56. Εντούτοις, φρονώ ότι η παρακολούθηση με κάμερα ασφαλείας η οποία εκτείνεται στον δημόσιο χώρο δεν μπορεί να θεωρηθεί ως *αποκλειστικώς οικιακή* δραστηριότητα, διότι εκτείνεται σε πρόσωπα τα οποία δεν έχουν καμία σχέση με την εν λόγω οικογένεια και τα οποία επιθυμούν να διατηρήσουν την ανωνυμία τους. Όπως επισήμανε το Δικαστήριο, «το γεγονός ότι η διατήρηση δεδομένων και η εν συνεχεία χρήση τους πραγματοποιούνται χωρίς ο συνδρομητής ή ο εγγεγραμμένος χρήστης να ενημερώνονται σχετικώς μπορεί να προκαλέσει στα οικεία πρόσωπα [...] την αίσθηση ότι η ιδιωτική τους ζωή αποτελεί το αντικείμενο διαρκούς παρακολουθήσεως»<sup>35</sup>.

34 — Βλ., προτάσεις του γενικού εισαγγελέα A. Tizzano επί της υποθέσεως Lindqvist (EU:C:2002:513, ιδίως σημεία 34 και 35, η υπογράμμιση δική μου). Εξάλλου, ήταν της γνώμης ότι η «επεξεργασία για την οποία πρόκειται πραγματοποιήθηκε στο πλαίσιο δραστηριοτήτων που δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του κοινοτικού δικαίου». Εντούτοις, το Δικαστήριο απέρριψε την ερμηνεία αυτή.

35 — Απόφαση Digital Rights Ireland και Seitlinger κ.λπ. (EU:C:2014:238, σκέψη 37).

57. Έτσι, η συστηματική παρακολούθηση με κάμερα ασφαλείας ενός δημόσιου χώρου από φυσικό πρόσωπο δεν εξαιρείται από την τήρηση των απαιτήσεων οι οποίες απορρέουν από την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που εφαρμόζονται επί της παρακολούθησής με κάμερα ασφαλείας από τα νομικά πρόσωπα και τις δημόσιες αρχές. Κατά τα λοιπά, η ερμηνεία αυτή παρέχει τη δυνατότητα να μην τυγχάνουν προνομιακής μεταχειρίσεως τα πρόσωπα που παρακολουθούν με κάμερα ασφαλείας τον έμπροσθεν μιας μονοκατοικίας δημόσιο χώρο σε σχέση με την παρακολούθηση που πραγματοποιείται περίξ άλλων κτιρίων με καθεστώς συνιδιοκτησίας, διότι όλοι οι υπεύθυνοι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, είτε φυσικά είτε νομικά πρόσωπα, υπόκεινται στην περίπτωση αυτή στις αυτές απαιτήσεις<sup>36</sup>.

58. Ως εκ τούτου, καταλήγω ότι η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, όπως είναι αυτή στην οποία προέβη ο F. Ryneš δεν εμπίπτει στην έννοια των «αποκλειστικά προσωπικών ή οικιακών δραστηριοτήτων» και, ως εκ τούτου, η εν λόγω επεξεργασία εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 95/46 και όχι στο ευνοϊκό καθεστώς της εν λόγω εξαιρέσεως.

### γ) Συμπληρωματικές παρατηρήσεις

59. Για την εξαντλητική διαπραγμάτευση του ζητήματος πρέπει να διευκρινίσω ότι έστω και εάν, στη νομολογία, η «δημοσίευση» δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα μνημονεύεται συχνάκις μεταξύ των στοιχείων που λαμβάνονται υπόψη προκειμένου να μην τύχει εφαρμογής η εξαίρεση του άρθρου 3, παράγραφος 2, δεύτερη περίπτωση, της οδηγίας 95/46<sup>37</sup>, η έλλειψη δημοσιεύσεως δεν καθιστά, a contrario, εφαρμοστέα την εν λόγω εξαίρεση. Πράγματι, η καταγραφή και η διατήρηση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα συνιστούν καθ' εαυτές επέμβαση στα δικαιώματα που κατοχυρώνει το άρθρο 7 του Χάρτη<sup>38</sup>.

60. Επιπλέον, επισημαίνω ότι τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που κατέγραψε ο F. Ryneš διαβιβάστηκαν στις αρχές στο πλαίσιο της ποινικής διαδικασίας. Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου, «η πρόσβαση των αρμόδιων εθνικών αρχών στα δεδομένα συνιστά επιπλέον επέμβαση σε αυτό το θεμελιώδες δικαίωμα».<sup>39</sup>

61. Εάν το Δικαστήριο αποφανθεί, όπως προτείνω, ότι η οδηγία 95/46 είναι εφαρμοστέα, η δραστηριότητα του F. Ryneš θα πρέπει να αναλυθεί στο πλαίσιο της εν λόγω οδηγίας η οποία σκοπεύει να δημιουργήσει και να διασφαλίσει την ισορροπία μεταξύ των θεμελιωδών δικαιωμάτων και των συμφερόντων των προσώπων.

62. Στην περίπτωση αυτή, θα πρέπει να εξεταστεί, μεταξύ άλλων, η «νομιμότητα» της εν λόγω επεξεργασίας δεδομένων<sup>40</sup>. Επί του ζητήματος αυτού, πρέπει να υπομνησθεί ότι, υπό την επιφύλαξη ορισμένων παρεκκλίσεων που προβλέπονται από το άρθρο 13 της οδηγίας 95/46, ιδίως υπέρ «του προσώπου στο οποίο αναφέρονται τα δεδομένα ή των δικαιωμάτων και ελευθεριών άλλων προσώπων», οποιαδήποτε επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα πρέπει, αφενός, να συμμορφώνεται προς τις οριζόμενες στο άρθρο 6 της οδηγίας αυτής αρχές σχετικά με την ποιότητα των δεδομένων και, αφετέρου, να πληροί κάποια από τις αρχές που αφορούν τη νομιμοποίηση της επεξεργασίας δεδομένων τις οποίες απαριθμεί το άρθρο 7 της εν λόγω οδηγίας<sup>41</sup>.

36 — Βλ., γνωμοδότηση 4/2004 της ομάδας εργασίας «του Άρθρου 29» επί της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα μέσω κάμερας ασφαλείας.

37 — Βλ., π.χ., απόφαση Lindqvist (EU:C:2003:596, σκέψη 47).

38 — Απόφαση Digital Rights Ireland και Seitlinger κ.λπ. (EU:C:2014:238, σκέψη 34).

39 — Όπ.π. (σκέψη 35). Βλ., όσον αφορά το άρθρο 8 της ΕΣΔΑ, ΕΔΔΑ, Leander κατά Σουηδίας της 26ης Μαρτίου 1987, σειρά Α αριθ. 116, §. 48, Rotaru κατά Ρουμανίας [GC], αριθ. 28341/95, §. 46, CEDH 2000-V, καθώς και Weber και Saravia κατά Γερμανίας (απόφαση), αριθ. 54934/00, § 79, CEDH 2006-XI.

40 — Βλ., σε σχέση με τη νομιμοποίηση, π.χ. απόφαση Worten (C-342/12, EU:C:2013:355, σκέψεις 33 επ.).

41 — Αποφάσεις Google Spain και Google (EU:C:2014:317, σκέψη 71), Österreichischer Rundfunk κ.λπ. (EU:C:2003:294, σκέψη 65), ASNEF και FECEMD (C-468/10 και C-469/10, EU:C:2011:777, σκέψη 26), καθώς και Worten (EU:C:2013:355, σκέψη 33).

63. Ως προς τη νομιμοποίηση επεξεργασίας όπως είναι αυτή που αποτελεί το αντικείμενο της κύριας δίκης, φρονώ ότι η εν λόγω επεξεργασία μπορεί αν θεωρηθεί νομιμοποιημένη δυνάμει του άρθρου 7, στοιχείο στ', της οδηγίας 95/46.

64. Πράγματι, το άρθρο 7, στοιχείο στ', της οδηγίας 95/46 προβλέπει δύο σωρευτικές προϋποθέσεις προκειμένου η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα να είναι σύμφωνη, ήτοι, αφενός, να είναι απαραίτητη για την ικανοποίηση εννόμου συμφέροντος που επιδιώκει ο υπεύθυνος της επεξεργασίας ή ο τρίτος ή οι τρίτοι στους οποίους ανακοινώνονται τα δεδομένα, και, αφετέρου, να μην προέχουν τα δικαιώματα και οι θεμελιώδεις ελευθερίες του ενδιαφερομένου προσώπου. Πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι η δεύτερη από τις προϋποθέσεις αυτές επιβάλλει στάθμιση των εμπλεκόμενων δικαιωμάτων και συμφερόντων η οποία εξαρτάται, κατ' αρχήν, από τις συγκεκριμένες περιστάσεις κάθε περιπτώσεως, στο πλαίσιο δε της σταθμίσεως αυτής το πρόσωπο ή το όργανο που προβαίνει στη στάθμιση πρέπει να λαμβάνει υπόψη τη σημασία των δικαιωμάτων του ενδιαφερομένου τα οποία απορρέουν από τα άρθρα 7 και 8 του Χάρτη<sup>42</sup>. Το εν λόγω άρθρο 7, στοιχείο στ', της οδηγίας 95/46 είναι συχνά ο ακρογωνιαίος λίθος για την εξέταση της νομιμότητας της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα<sup>43</sup>.

65. Εν προκειμένω, φρονώ ότι η δραστηριότητα του F. Ryneš σκοπεί στην προστασία της ασκήσεως άλλων θεμελιωδών δικαιωμάτων, όπως είναι το δικαίωμα της ιδιοκτησίας και το δικαίωμα στην οικογενειακή ζωή.

66. Ως εκ τούτου, το γεγονός ότι η οδηγία 95/46 τυγχάνει εφαρμογής δεν είναι κατ' ανάγκην εις βάρος των συμφερόντων του υπευθύνου της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, υπό την προϋπόθεση ότι τα συμφέροντα αυτά είναι πράγματι νόμιμα βάσει του άρθρου 7, στοιχείο στ', της εν λόγω οδηγίας. Δεν είναι εύλογο να υποστηριχθεί ότι προκειμένου να προστατευθούν τα θεμελιώδη δικαιώματα του F. Ryneš, πρέπει να μην εφαρμόζεται μια ευρωπαϊκή οδηγία που σκοπεί ακριβώς στην ορθή εξισορρόπηση μεταξύ των δικαιωμάτων του και των δικαιωμάτων άλλων φυσικών προσώπων, ήτοι αυτών που θίγονται από την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.

67. Το γεγονός ότι η οδηγία 95/46 εφαρμόζεται σε μια τέτοια κατάσταση δεν συνεπάγεται, καθ' εαυτό, ότι είναι παράνομη η δραστηριότητα στην οποία επιδίδεται ο F. Ryneš. Αντιθέτως, στο πλαίσιο της οδηγίας 95/46 θα πρέπει να γίνει η στάθμιση μεταξύ των κρίσιμων στο πλαίσιο της κύριας δίκης θεμελιωδών δικαιωμάτων.

## V – Πρόταση

68. Με βάση τα προηγηθέντα, προτείνω στο Δικαστήριο να απαντήσει στο προδικαστικό ερώτημα που υπέβαλε το Nejvyšší správní soud ως εξής:

«Η λειτουργία συστήματος παρακολούθησής με κάμερα που είναι τοποθετημένο σε οικογενειακή κατοικία, προκειμένου να προστατευθούν τα αγαθά, η υγεία και η ζωή των ιδιοκτητών της κατοικίας, και το οποίο παρακολουθεί και τον δημόσιο χώρο δεν εμπίπτει στην επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που πραγματοποιεί φυσικό πρόσωπο στο πλαίσιο αποκλειστικώς προσωπικών ή οικιακών δραστηριοτήτων κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 2, της οδηγίας 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995 για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών.»

42 — Απόφαση ASNEF και FECEMD, (EU:C:2011:777, σκέψεις 38 και 40).

43 — Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση εξετάστηκε ένα άλλο ζήτημα, ήτοι ο τρόπος με τον οποίον πρέπει να εκτιμώνται οι κάμερες επί οχημάτων καταγραφής. Επί τη βάσει της προτεινόμενης ερμηνείας, φρονώ ότι είναι σαφές ότι αυτοί οι μηχανισμοί παρακολούθησής δημοσίων οδών, καθώς και των προσώπων που κυκλοφορούν σε αυτές, δεν μπορούν να καλύπτονται από την εν λόγω εξαίρεση και ότι η χρήση τους, ως εκ τούτου, υπόκειται πλήρως στις προϋποθέσεις που προβλέπει η οδηγία 95/46.